

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 15ης Νοεμβρίου 2013 στην υπόθεση R 821/2013-2·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «icexpresso + energy coffee» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 30, 32 και 35 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 9 950 403

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Προγενέστερα σήματα: τα καταχωρισμένα κοινοτικά σήματα υπ' αριθ. 8 445 711, 8 815 722 και 8 815 748 για προϊόντα των κλάσεων 5 και 32

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απορρίπτει την ανακοπή στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2014 — Post Bank Iran κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-68/14)

(2014/C 129/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Post Bank Iran (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωπος: D. Luff, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την παράγραφο 1 του παραρτήματος της αποφάσεως 2013/661/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 306, σ. 18)·
- να ακυρώσει την παράγραφο 1 του παραρτήματος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1154/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 306, σ. 3)·
- να κηρύξει ανεφάρμοστα επί της προσφεύγουσας το άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, παράγραφος 7, της αποφάσεως 2012/35/ΚΕΠΠΑ ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 23ης Ιανουαρίου 2012, και τα άρθρα 23, παράγραφος 2, στοιχείο δ', και 46, παράγραφος 2, του κανονισμού 267/2012 ⁽³⁾ του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα διατυπώνει έξι λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο είναι αρμόδιο να προβεί σε δικαστικό έλεγχο τόσο ως προς την παράγραφο 1 του παραρτήματος της αποφάσεως 2013/661/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου όσο και ως προς την παράγραφο 1 του παραρτήματος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1154/2013 του Συμβουλίου, καθώς και να ελέγξει αν αυτές συνάδουν με τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζει ότι η απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, παράγραφος 7, της αποφάσεως 2012/35/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Ιανουαρίου 2012, και ο κανονισμός 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, παραβιάζουν το δίκαιο της Ένωσης και πρέπει να κηρυχθούν ανεφάρμοστοι επί της προσφεύγουσας, πράγμα που καθιστά ανίσχυρη την απόφαση 2013/661/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013, και ανίσχυρο τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1154/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013, που στηρίζονται σε αυτούς, για τους ακόλουθους λόγους:
 - Το άρθρο 46, παράγραφος 2, του κανονισμού 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, παραβιάζει το άρθρο 215 ΣΛΕΕ, καθόσον παρέχει στο Συμβούλιο τη δυνατότητα να επιβάλλει κυρώσεις εις βάρος της προσφεύγουσας χωρίς να ακολουθεί τη διαδικασία που προβλέπεται σε αυτό το άρθρο της Συνθήκης.
 - Το άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, παράγραφος 7, της αποφάσεως 2012/35/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Ιανουαρίου 2012, και το άρθρο 23, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, συνιστούν προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων όπως αυτά κατοχυρώνονται στα άρθρα 2, 21 και 23 ΣΕΕ και στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης, κατά το μέτρο που στο Συμβούλιο παρέχεται η αυθαίρετη εξουσία να αποφασίζει σε ποιο πρόσωπο και σε ποια οντότητα θα επιβάλλει κυρώσεις όταν κρίνει ότι το πρόσωπο αυτό ή η οντότητα αυτή παρέχει στήριξη στην κυβέρνηση του Ιράν.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλει ότι το Συμβούλιο, στην απόφασή του 2013/661/ΚΕΠΠΑ της 15ης Νοεμβρίου 2013 και στον εκτελεστικό κανονισμό του (ΕΕ) 1154/2013 της 15ης Νοεμβρίου 2013, υπέπεσε, όσον αφορά την προσφεύγουσα, σε πλάνη περί το δίκαιο και πλάνη περί τα πράγματα, για τους ακόλουθους λόγους:
 - Δεν εξηγείται ο συγκεκριμένος λόγος για τον οποίο η Post Bank Iran περιλήφθη στον κατάλογο. Η προσφεύγουσα αρνήθηκε σαφώς ότι παρέσχε χρηματοοικονομική στήριξη στην κυβέρνηση του Ιράν. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν παρέσχε στήριξη στο Ιράν στον τομέα των πυρηνικών όπλων. Κατά συνέπεια, δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 20, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου (όπως στη συνέχεια τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, παράγραφος 7, της αποφάσεως 2012/35/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Ιανουαρίου 2012, με το άρθρο 1, παράγραφος 8, της αποφάσεως 2012/635/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2012, και με το άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2012/829/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012), ούτε οι προϋποθέσεις του άρθρου 23, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου (όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, παράγραφος 11, του κανονισμού 1263/2012 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012).
 - Με την επιβολή κυρώσεων στην Post Bank Iran απλώς και μόνον επειδή αποτελεί κρατική επιχείρηση, το Συμβούλιο επιβύλαξε δυσμενή μεταχείριση στην προσφεύγουσα σε σχέση με άλλες δημόσιες επιχειρήσεις του Ιράν στις οποίες δεν επιβλήθηκαν κυρώσεις. Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, το Συμβούλιο παραβίασε τις αρχές της ισότητας, της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων και της χρηστής διοικήσεως.
 - Το Συμβούλιο δεν αιτιολόγησε προσηκόντως την απόφασή του να διατηρήσει την εγγραφή της προσφεύγουσας στον κατάλογο των οντοτήτων στις οποίες επιβάλλονται κυρώσεις. Μολονότι αναφέρθηκε στον «αντίκτυπο των μέτρων στο πλαίσιο των σκοπών των πολιτικών της Ένωσης», δεν προσδιόρισε σε ποιο είδος αντικτύπου αναφέρεται καθώς και με ποιον τρόπο τα μέτρα θα αντιμετωπίσουν τον αντίκτυπο αυτόν.
 - Με τη διατήρηση της εγγραφής της προσφεύγουσας στον κατάλογο των οντοτήτων που οποίες επιβάλλονται κυρώσεις, το Συμβούλιο ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας. Το Συμβούλιο, στην πράξη, αρνήθηκε να συμμορφωθεί με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-13/11. Το Συμβούλιο υπονόμευσε τη θεσμική οργάνωση της Ένωσης και το δικαίωμα της προσφεύγουσας να απονέμεται δικαιοσύνη και να εφαρμόζονται οι δικαστικές αποφάσεις. Επίσης, το Συμβούλιο απέφυγε τις ευθύνες και τις υποχρεώσεις του που απορρέουν από την απόφαση 2013/661/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013, και από τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1154/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013, όπως αυτές προσδιορίστηκαν σαφώς από το Γενικό Δικαστήριο στην προαναφερθείσα απόφασή του.
 - Το Συμβούλιο παραβίασε την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης καθώς δεν συμμορφώθηκε με απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου σε υπόθεση όπου το Συμβούλιο ήταν αντίδικος της προσφεύγουσας και ηττήθηκε, και μάλιστα δεν συμμορφώθηκε ούτε με το σκεπτικό της αποφάσεως αυτής, υπέπεσε σε πλάνη περί τα πράγματα όσον αφορά τις επιχειρηματικές δραστηριότητες της προσφεύγουσας και τη φερόμενη σχέση της με την κυβέρνηση του Ιράν, δεν διεξήγαγε την παραμικρή έρευνα σχετικά με τον πραγματικό ρόλο και τις πραγματικές δραστηριότητες της προσφεύγουσας στο Ιράν, μολονότι τούτο επισημάνθηκε από το Γενικό Δικαστήριο ως σημαντική πτυχή του καθεστώτος κυρώσεων της Ένωσης εις βάρος του Ιράν, και διατήρησε τις κυρώσεις πέραν της 20ής Ιανουαρίου 2014, ημερομηνίας κατά την οποία η ΕΕ συμφώνησε όσον αφορά τις δραστηριότητες που δημιουργούν έσοδα για το Ιράν, καθώς πλέον δεν θεωρείται ότι το Ιράν εμπλέκεται σε δραστηριότητες που σχετίζονται με τη διάδοση των πυρηνικών όπλων.

- Το Συμβούλιο παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας. Οι κυρώσεις στοχεύουν τις δραστηριότητες του Ιράν σχετικά με τη διάδοση των πυρηνικών όπλων. Το Συμβούλιο δεν απέδειξε και δεν δύναται να αποδείξει ότι η προσφεύγουσα παρείχε είτε άμεσα είτε έμμεσα στήριξη στη διάδοση των πυρηνικών όπλων στο Ιράν. Ούτε πλέον διατείνεται ότι η προσφεύγουσα συμβάλλει με συγκεκριμένο τρόπο στη διάδοση των πυρηνικών όπλων στο Ιράν. Με δεδομένη την έλλειψη αντικτύπου των κυρώσεων στη διάδοση των πυρηνικών όπλων, ο σκοπός των κυρώσεων δεν δικαιολογεί την εξάλειψη του οφέλους που απορρέει για την προσφεύγουσα από την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου ούτε την πίεση που οι κυρώσεις συνεπάγονται για ολόκληρο το σύστημα δικαστικής προστασίας στην Ένωση, χωρίς καν να αναφερθεί η προσβολή των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας και ασκήσεως εμπορικής δραστηριότητας που έχει η προσφεύγουσα. Το συμπέρασμα αυτό ενισχύεται από το γεγονός ότι το Συμβούλιο εξέδωσε στις 20 Ιανουαρίου 2014 κανονισμό σχετικά με την άρση ορισμένων κυρώσεων, με βάση την παραδοχή ότι το Ιράν πράγματι δεν εμπλέκεται σε δραστηριότητες διάδοσης των πυρηνικών όπλων.

⁽¹⁾ Απόφαση του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσεως 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, σ. 39).

⁽²⁾ Απόφαση 2012/35/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Ιανουαρίου 2012, για τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 19, σ. 22).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ L 88, σ. 1).

Προσφυγή της 30ής Ιανουαρίου 2014 — Swatch κατά ΓΕΕΑ — Panavision Europe (SWATCHBALL)

(Υπόθεση T-71/14)

(2014/C 129/36)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Swatch AG (Biel, Ελβετία) (εκπρόσωπος: P. González-Bueno Catalán de Osón, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Panavision Europe Ltd (Greenford, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 11ης Νοεμβρίου 2013 στην υπόθεση R 470/2012-2.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «SWATCHBALL» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 35, 41 και 42 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 6 543 524

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Διεθνείς καταχωρίσεις και καταχωρισμένο κοινοτικό εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «swatch» και το λεκτικό σήμα «SWATCH»

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απορρίπτει την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.